

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Lai 1, 39/41. Postkast 70. Telefon 9-28. © Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuu peale 60 marka.
Eesti Spordileht ilmub iga neljapäev.

VII. aastakäik.

Neljapäeval, 4. märtsil 1926. a.

VII. aastakäik.

Raske võit raskejõustikus

Eesti võitnud Läti tõstmises 4 ja poksis 1 punktiga.

Eestlastel tuli võidelda Läti tublide atleetide ja nõrkade kohtunikkudega.

Sõidul Riiga.

Traditsioonilise raskejõustiku maavõistluse pidamiseks asus läinud neljapäeva õhtul Riia kiirrongile 22-meheline raskesportlaste ekspeditsioon. Nende hulgas oli 5 esitajat-kohtunikku, 5 tõstjat ja 12 poksiijat. Meeskond oli täielikult ülemaaline, kuna peale tallinnlaste oli esitatud Narva, Tartu, Pärnu, Sindi ja Valk. Narvalane Noormägi ja sindilane Kask olid juba Tallinna sõitnud reisi alustamiseks, kuid Lester, Kukk, Neuland, Brock, Oley, Luhaäär pidid meeskonda Tartus resp. Valgas liituma. Sindilane oli kodumaalt lahku-amiseks omapärase tripi ligikaudu ümber kodumaa teinud: kõigepealt jalgsi 24 versta Pärnusse tulnud, siis 27 tundi täiskiilutud suslas püstijalu sõitnud, et siis Tallinnast teistega ühes Valga poole tossutada, kuhu Sindist otsejones õige väike maa. Mees ei olnud oma vaeva peale vaatamata paha- ne, oli vastupidilisel tragi ja lõbus ja seletas, et oli püüdnud ainult täpselt liidu ettekirjutust täita.

Vagunite teeveeres asuti öökorteri kordaseadmisele, milleks kõik olemasolevad teise ja kolmanda korra narid võimalikult mugavaks muudeti ja üleliigsed riided heideti. Vagun oli tublisti tuliseks köetud, kuid see ei olnud kolmandal korral istujatele takistuseks, see pidi isegi konti mööda olema ja aitama kaalu maha, mida pea igal mehel ikka mõne naela võrra üleliigselt oli. Ilmusid nähtavale ka

kaardid ja tüse „marjaas“ hakkas mitme partiiga käima. Sellele vahelduseks lasti vahel ka registrid lahti ja tõmmati kodumaa laule, kus dirishöörina tegutses Stolzen, kel igaks juhuseks ka laulik juhtus kaasas olema. Peagi koondas enesele tähelepanu maadleja Kursmann, kes huvi-

ühtki kaasasõitjat. See hakkas muret tekitama.

Kuhu on mehed kadunud?

Mis on juhtunud? Viimaks ilmus kiir- rel sammul Neuland, Valga suurkaup- mees. Teatas, et äriasjad ei luba otse- kohe kaasa sõita, kuid püüab seda järgmisel päeval teha. Kindlasti siiski ei lubanud. Kahetseti ja võeti Kukk kaasa. „Olgu teile pommid kerged!“ soovis Neuland. Oodati Mõisaküläst päralejõudvat suslat, kust Pärnumaa tõstetangelased pidid välja astuma. Rong tuli, kuid mehed jäid tulemata. Asi läheb hullemaks! Tumeda- te väljavaadete- ga sõidetakse Eesti Val- gast välja. Juba kõ- lab „jaunksung“, „jaunksung“. Passi- ja tollirevisjon. Läti Valk. Siin astub rongi- le Brock ja seletab, et Luhaäärt ei olevat üle piiri lastud, kuna passil puudunud üles- võte, Oley aga olevat varem Riias. Olu- kord ei ole ikka selge ja näib kaotuse poole tõstmises tüüri- vat. Järjest täituv rongi lätikeelsel jutukõminal rauevad viimaks tuldeminejad une rüppe.

Rasked ja kerged.

reislasena ja osalt ajakirjanikuna kaasa sõitis. Mees oskas naljahambana, kaardikunstnikuna ja anekdoodipuhujana aega lühemaks teha. Sarnaselt möödus teekond Tartuni.

Sealt oli oodata meeskonna täiendust Lesteri ja Kuke näol. Viimane võeti kaasa reservmehena juhuseks, kui Neuland ei peaks kaasa sõitma. Kukk oleks siis Valgast tagasi pööranud. Valgas pidid ka liituma Brock, Luhaäär ja Oley. Valka jõudes ei leidunud seal aga üllatuseks

Tuhmil talihommikusel koidikul vurab rong endiste vabrikute ja suurtehaste ahervarte vahel Riia vaksalis, kus Läti raskejõustiku liidu delegatsioon ootab ja atleedid hanivooris võorastemaija talutab. Pikk pakkidega meesterida äratab tähele- panu ja paneb paljuid möödaminejaid sil-

Eesti meeskond Riias. Alumine rida vasakult: Lester, Kursmann, Nirk, Riiner, Palm, Saulmann, Viikberg, Stolzen, Mittov, Leiger. Teine rida: Tender, Greenbaum, Võrgi, Lilender, Ivanov. Kolmas rida: Laubert, Noormägi, Kukk, Luiga, Oley, Luhaäär, Teearu, Kott, Jann. Neljas rida: Brock, Richmann, Kask.

Maa võistluselt.

(1. lehekülje järg.)

Gutmans, parim Läti poksija.

mitsema. „Igauns, igauns“ kuuluvad ainsad mõistetavad sõnad. Meestel ei ole võõrastemajas rahu ega mahti hommikueine peale mõelda. Igaüks arutab, palju tal veel tarvis tühjale kõhule lisaks kaalu maha higistada. Asutakse kaalude otsimisele, millega paar tundi kulub ja mehed kahte kategooriasse jagab — sööjad ja nälgijad. Esimestel seisab ees lõunasöök, teistel saun, inglise sool ja jooks paksus riides. Ikka tusesemaks ja mõrudameelsemaks muutuvad kaaluvõtjad, mõni tuba näeb välja kui laatsaret, kus mehed voodis hambaid kiristavad ja nälja peletamiseks uinuda püüavad. Viimaks on tund tulnud ametlikule kaalumisele minekuks. Tusaste nägudega vantsitakse paar kilomeetrit maha. Selgub, et mõnel mehel on veel tarvis kilo, mõnel poolteist maha võtta. Noormägi, Leiger, Laubert, Mittov saadetakse uuesti jooksmata.

On ka üks mees, kes vastupidiselt hädas. See on Oley, keskaalu mees, kuid nüüd käsu saanud poolraskekaalus esineda. Ta ei suuda kuidagi tarvilikku raskust omandada. Joob toobi vett, kuid ikka puudub veel 3 naela. Käib meeleheitlikult ringi. Viimaks saadakse lätlaselt nõusolek meest üliirietes kaaluda. Ka kaaluvõtjad tulevad higest aurates tagasi ja pääsevad kuidagi napilt-napilt tarvilikudesse kaaludesse. Ka lätlased on oma võistlejatega hädas, ei saa kuidagi nõuetavaid mehi kokku, ootavad ja ootavad, viimaks mobiliseerivad 2—3 meest pealtvaatajate ridadest. Kergeimaks meheks kaalumisel osutus Läti poksija Ussievicz, kelle keharaskus 46,1 kg., raskeimana lätlane Vitols — 119,1 kg. Punnis kõhuga Leilands kaalus 113,3 kg.

Vähepõhjadatud juubeldus.

Pikkade sekelduste järel algavad võistlused LSB rahvast täiskiilutud saalis. Tõmbenumbriks on muidugi poks. Siin pääseb kohe valla kärarikas meeleolu publikus ja vähepõhjadatud juubeldus Läti poksijate arvel. Iga tühisematki nende edu saadab mürisev vaimustus, kuna eestlase pealetungi märgib hauavaikus. Nii omapäraselt häälestatud publik näib mõjuvat ka kohtunikude otsustusvõimele ja muudab selle kohati kardetavaks võistluste õnnelikuks lõpuleviimiseks. Vilksatavad sagedasti märkimatult foulid, löögid kuklasse, isegi löögid põlvega ja sihilik vastase kinnihoidmine, mille puhul kinnihoidav veel märkuse saab. On näha, kuidas kohtunikud närvilikult punkte tõmmavad ka kinnastele või käevartele sattunud löökide eest ja talutada

lasevad endid publiku hõisketest. Eriti silma paistavad karjumisega juudid, kes oma suguvendade ringisviibimisel on valmis kas või nahast välja ronima.

Ja juute näib lätlaste hulgas kaunis rohkelt olevat, mis tingitud Riia suurest juutide protsendist. Üllatus on aga suur, kui ringi poeb nööri vahelt Palmi vastu

pesuehtne neeger.

Must mis must, päris Battling Siki või Kid Norfolk. Selgub siiski, et mees on ainult filippiinlane, surnud ilmameistri Pancho Villa suguvend Farracz ja teenib Läti sõjaväes autotankide divisjonis. Oli teine ka nädala eest Königsbergis furoori sünnitanud. Mees osutus siiski võimete

poolest kahvatumana oma ihuvärvist ja ta lai nina õige kättesaadavaks märklauaks, mis ta poksilusti enne normaal-aega riisub.

Kolin eeskojas.

Publiku rõõmurõkatuste vahele kostab aegajalt saali raske rauakolin ja ähkimine, nagu oleks läheduses töö mingi sepa-pada. Järeldaates selgub publikule, et eeskojas peetakse Läti-Eesti võistlust. Tagasihoidlik arvustajagi leiab, et see veidi sünk miljöö on sarnaseks pidulikuks sündmuseks. Eestlased ei oleks vist küll sarnase originaalse mõtte peale sattunud.

Tõstejuryga võis üldiselt enam rahule jääda, kuigi rahvusvahelised määrused küllalt Läti kohtunikudele ka tuttavad ei olnud ja püüdsid oma harjumuse järel asja korraldada.

24:23

võitis Eesti poksimaavõistluse Riias.

Paberkaal.

Maavõistluse alustab Eesti meister Lester juudi Ussievicz'iga. Lester töötab stiilselt ja puhtalt, tehes häid otsetööke vasakuga, Ussievicz pusib vastu ja clinchib, kuid kohtunikud leiavad selles temale paremuse (!). Krauc saavutab punktiparemuse Janni üle, kusjuures ka löögid kuklasse on sagedased. Ussievicz vastu võisteldes on Krauc tuntavas ülekaalus ja viib selle 3-dal roundil k. o.-le õige lähedale. Jannile loobub Lester 2-sel roundil.

1. Krauc, Läti;
2. Ussievicz, Läti;
3. Jann, Eesti.

Kukk-kaal.

Eesti ex-meister Leiger võtab Sperlingi vastu nii marulise stardi, et see kokkub ja ruttab hullema ärahoidmiseks esimesel roundil alla andma. Meister Laubert atakeerib tugevalt selle kaalu Läti parimat, Lucs'i, ja ei lase sellega suuremat kaasa rääkida. Leiger-Laubert teevad omavahel kõva matshi, kusjuures Leiger oma viimaseaja vormi ületab ja teenitult võidab. Sperlings loobub Lucs'i heaks.

1. Leiger, Eesti;
2. Laubert, Eesti;
- Lucs, Läti.

Sulgkaal.

Mittov atakeerib Alberts'i salvavate löökidega lõuga ja südamesse, mis mehe juba esimesel roundil vaaruma võtab ja teisel roundil alla andma sunnib. Sterninsh saab Eesti meister Viikbergilt kaunis tugevalt kütta, kuigi on siiski küllalt südi ja ei unusta kunaski juhust kasutamata. Mittov nikastab Viikbergi vastu esimesel roundil põidla ja annab alla.

1. Viikberg, Eesti;
2. Mittov, Eesti;
3. Alberts, Läti.

Kergekaal.

Ivanovil kulub lätlase Albertsi taltutamiseks ainult parkümmend sekundit, kuid Lilenderil on kiirelt liikuva juudi Alishvaxi võitlemiseks tarvis 3 roundi tugevalt töötada. Hajameelsuse tõttu laseb Lilender mitmed momendid läbi, mis k. o.-ni oleks võinud viia. Ivanov loobub Lilenderile 2-sel roundil, sa-

muti Alberts Alishvax'ile, ilma võistlusteta.

1. Lilender, Eesti;
2. Ivanov, Eesti;
3. Alishvax, Läti.

Kerge-keskkaal

on võistluste clou kahe rahvuse populaarsemate — Gutmansi ja Palmi kohtamise tõttu. Eelvõistlustena lähevad samuti pinevad paarid Palm-Farracz ja Gutmans-Võrgi. Üllatavalt hea on Gutmansi vastu Võrgi, kes sellele valusalt tuld annab ja lokaalkuulsuse õige kahvatuks kohati muudab. Võrgi töö on kahtlemata mõjuv, kuid Gutmans suudab suurema vilumuse tõttu mõningate kergete punktidega enese vee peale upitada. Palm tuubib tõmmu Farraczi nii, et see näost juba õige valgeks läheb. Annab 2-sel roundil alla. Palm-Gutmansi matsh on mürrikas ja toob Gutmansile põhjendamatu võidu. Kaks esimest roundi on Palm ilmselt parem, Gutmans on ärritatud, hoiab kaugele ja ei suuda arendada mingit lööki, ainult 3-dal roundil läheb aktiivseks. Siiski ei suuda see Palmi eelmist paremust üles kaaluda. Kohtunikud on hädas, tahavad esiteks Palmi foul'i eest diskvalifitseerida, kuid mõtlevad asja ümber ja tunnistavad Gutmansile punktivõidu. Eesti meeskond tahtis selle järel võistluse katkestada, kuid esitajate rahustamisel jätkasid mehed siiski tööd. Farracz loobus Võrgile.

1. Gutmans, Läti;
2. Palm, Eesti;
3. Võrgi, Eesti.

Keskkaal.

Greenbaum — Zvicevicz on kaks põlist vastast, kusjuures G. seni on ikka domineerinud. Ka nüüd ei ole olukord muutunud. Greenbaum on oma stiilses töös tuntavas ülekaalus ja Zvicevicz seisab sagedasti jalul ainult G. kaelas ripudes. Ühe käega selle kaelast kinni hoides ei unusta Z. siiski teise käega löömast, mis toores foul, kuid märkimatult kogu matshi kordub. Greenbaumi võiduga ei jäänud nähtavasti veel osa lätlasi rahule ja kohtunikudki murdsid absoluutselt ilmse paremuse juures kaua pead. Võistlusega murdis Greenbaum oma põidla, millest käsi sedavõrd paistetas, et teisel päeval kinnas ei tahtnud kätte mahutada. Froelichsi vastu minnes tuli Greenbaumil ainult ühe käega töötada.

(Järg 7. leheküljel).

Facit.

Kaks kolmandikku tänavusest raskejõustiku maavõistlusest on läbi, see oli palav lugu ja andis ennem tublilt vaeva näha, kui 78 punktist 5 punkti enesele ülekaalu pigistada. 41 : 36 kuulub praegu tegelik vahekord, kuigi võistluste korraldajad meelsamini oleks seda näinud olevat 41 : 37. Maadlusvõistlus seisab veel Tallinnas ees ja ei ole kahtlust, et Eesti ka seal oma 5 punkti saavutab ja ümmarguse edumaaga tänavuse maavõistluse lõpetab.

Tegelikult ei ole küll võit iseenesest nii tähtiski, kui seda vast peetakse, ja eriti meie naaberriikide näib pidavat. Ei ole sugugi loomulik nähtus, et võit igavesti ühele või teisele jääks, see peakski suurema huvi äratamise mõttes vahelduma. Püüda tuleks aga, et seejuures ainult täielikult fair play aset leiaks ja sellest võiduhimu kõrgemale ei asetuks. Võit iseenesest ei ole veel mingi positiivne väärtus, võitlemise läbi peavad ainult sportlastes enestes saama positiivsed väärtused loodud. Oleks üpris narr kahe väikeriigi vahel ainult selleks otsustada maavõistlusi korraldada, et nad kellegi suuremaga seda ei suuda teha ja oma auahnuse rahuldamiseks püüavad üksteist võidu kotti ajada. Sarnaste maavõistluste korraldamiseks ei oleks mingit mõtet. Sarnane tendentsi peaks kaduma ja vastupidiselt võistlev üksteise hindamine ja austamine aset leidma, rüütlik meel ja ülevalpidamine.

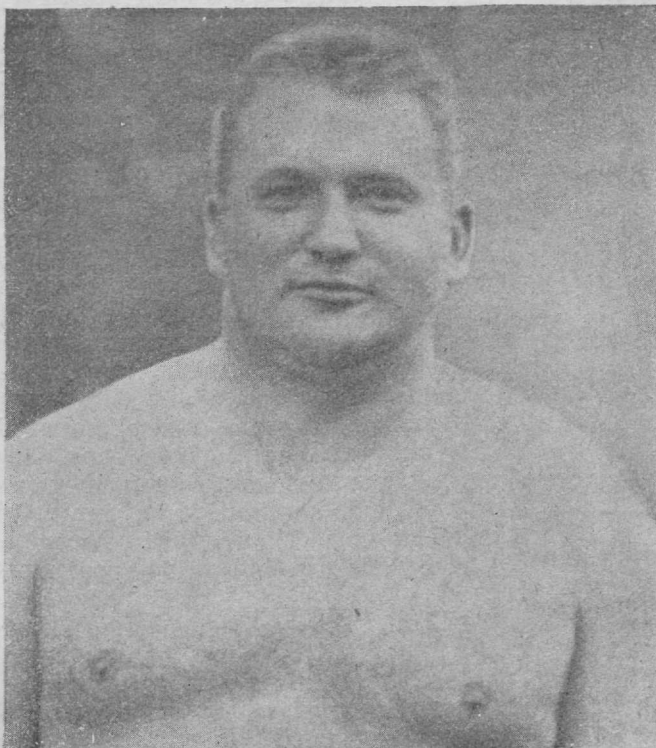
Seda, peame avameelselt tunnustama, ei ole veel Läti-Eesti vahelistel maavõistlustel. Selle vastu patustatakse mõlemalt poolt ja see võib soovitava rahvaste lähenemise asemel need veel üksteisest kaugemale kihutada. Sarnast kurba fakti peaksid aga oskama mõlema poole tegelased juba aegsasti ette näha ja jõuliselt ebarüütlikuna tunduva võidupüüde maha suruma. Kui juba niisugused meeldivad nähtused hakkaksid ilmsiks tulema, siis ei jääks nad vastastikku nägemata ja kahtlemata leiaksid nad rohkelt haaravaid ja toetavaid käsi. Püüdku vähemalt Eesti, kui vanem spordimaa, alati eeskujuna anda. Katsugu ta seda jälle eeskujuliku maadlus-maavõistlusega näidata!

Eesti on maavõistluste pidamisele Lätiga asunud selles teadmises juba, et ta püüab naaberriigi sportlaskonda enese tasapinnani aidata ja arvestab seejuures eestkätt teatava moraalse kahjuga. Ainult võistlus tugevamaga arendab! Kuid Eesti näeb siiski veidi kaugemale ka, ta tahab nimelt Lätist enesele, kui ainsast hõlpsalt kättesaadavast naabrist, tugevat konkurenti kasvatada, et siis ühiselt juba suuremate saavutuste poole võidelda. Aastat 4—5 ei paku Eestile ei võit ega kaotus Läti vastu mingit moraalselt rahuldust, see on ainult treening. Võistlus Soomega oleks moomendil mitmeti tulusam ja arendavam, kuid siin on raskemate tingimistega võidelda, kõigepealt halva ühendusega.

Lätlastel on aga meiega praegu tulus võistelda, iga uus võistlus toob neid meile sammu lähemale, neil on meilt midagi õppida, seda ei saa nad salata. Eestis on sporditehnika kõrgemal järjel. Tahaksime siiski näha, et nad peale otsekohese enese tulu ka kõvemaid sõprussidemeid

17:13

märgib Eesti ülekaalu tõstmises maavõistlusel.

K. Leilands, parim Läti tõstja.

Eesti tõstemeeskond tugevnes teiseks võistluspäevaks järeljõudnud Neulandi ja Luhaääriga. Ilmameistri osavõtt võistlustest ei olnud siiski lubatav kohtunikku poolt ja sel tuli ainult pealtvaatamisega rahulduda. Luhaäär tegi viis tõstet ühe päevaga ja näitas olude kohta toreda kogusumma, mis veel suurem oleks võinud olla, kui mitte mees ei oleks liiga rohkelt algõtsetele korraga juure lisanud. Kaks unetut ööd passisekelduste tõttu vähendasid ka muidugi Luhaääre saavutusvõimet. Ühega rebimises ei pääsnud siiski Eesti rekord purunemisest, ka Hünenbergi ilmerekord seisis suures hädaohus. Samuti puudus juuksekarva võrra Eesti rekordi tõstmisest ühega tõukes 100 kg. peale. Luhaäär oli võistlustel Eesti tõstjatest parim, kuid ka teised olid läbilõikes kenas vormis.

Paremana võiks nimetada neist Noormäge kogusummaga 420 kg., siis Kaske, Rihmanni ja Brocki. Noorematest tõstjatest olid kenad Luiga ja Kukk. Üldse olid meie värskemad tõstjad väga noored, nii Luiga 17 aastat, Kukk 18 aastat ja Luhaäär 20 aastat jne. See on niisugune vanadus, mis lubab veel edaspidi imet teha.

Läti tõstjatest oli parim Leilands, kes on ümmarguseks paisunud kui pall, kuid üliheas vormis. Tema kogusumma 515 (väljaspool võistlust 520) kg. seab ta võrdsele kohale Tonani, Aigneri ja Strassbergeriga. Leilands on praegu kindlaim

tahaksid meiega arendada, seda mitte ainult sõnades vaid ka tegudes väljendaksid, hindaksid meid õieti, meis mitte karja mehi ei näeks, keda tingimata on tarvis võita. Meie lepime vastuväitega, et ka eestlased patustanud on selles suhtes, kuid olgu vähemalt edaspidiseks meie mõlemate paremad püüded sihitud selleks, et iga võistlus meid üksteisele hingeliselt ikka lähemale viiks ja ühtlasi ka lähemale heledale olümpia ideele.

A. Luhaäär, parim Eesti tõstja.

Läti olümpia lootus. Teisena oli hea Osolinsh, kes kuulub ka maailma paremate keskkaalu meeste hulka. Ülejäänud olid alaväärtuslised tõstjad, mõned lihtsalt niisugused, kel vist ühekski spordialaks andi ei ole.

Üldse olid tõstetajajärjed:

Sulgkaal: 1. Kask, Eesti, 380 kg. (reb. üh. 55, tõuk. üh. 72,5, sur. kah. 77,5, reb. kah. 75, tõuk. kah. 100); 2. Rihmann, Eesti, 375 kg. (60—72,5—75—72,5—95); 3. Augustus, 302,5 kg. (45—50—65—62,5—80).

Kergekaal: 1. Noormägi, Eesti, 420 kg. (62,5—80—87,5—75—115); 2. Rosenbergs, Läti, 360 kg. (60—75—60—70—95); 3. Drevinsh, Läti, 377,5 kg. (52,5—70—60—65—90).

Keskkaal: 1. Osolinsh, Läti, 447,5 kg. (72,5—80—82,5—95—117,5); 2. Brock, Eesti, 427,5 kg. (70—85—80—82,5—110); 3. Kukk, Eesti, 397,5 kg. (65—75—77,5—75—105).

Poolraskekaal: 1. Oley, Eesti, 410 kg. (65—80—75—80—110); 2. Reichmans, Läti, 402,5 kg. (67,5—80—75—75—105); 3. Luiga, Eesti, 402,5 kg. (65—75—72,5—80—110); 4. Ashenbergs, Läti, 390 kg. (70—70—75—75—100).

Raskekaal: 1. Leilands, Läti, 515 kg. (85—95—105—100—130); 2. Luhaäär, Eesti, 490 kg. (85—95—85—100—125); 3. Jordans, Läti, 425 kg. (65—85—75—80—120); Teearu, Eesti, 195 kg. (57,5—65—72,5).

Kolenaty, Kada, Cerveny, kolm Praha ilmakulsat jalgpallimeest ja Tshehi rahvusmeeskonna peatuge.

Kalevi juubelivõistlused iluuisutamises.

Kalev mälestab tänava oma 25-aastast püsimist rea juubelivõistlustega. Esimesena tulid neist läinud pühapäeval korraldamisele iluuisutamise võistlused, mis olid koondanud pea kõik paremad kodumaa jõud sel alal. Peakohtunikuna tegutses võistlustel põllutöominister H. Laretei, kes meil üks parematest asjatundjatest sel alal. Ilm oli võistlusteks ilus, jää libe, kuid veidi raske. Pealtvaatajad oli umbes 300—400, mis võrdlemisi suur arv selle ala kohta.

1. klassi meesuisutajate kohta peab tähelepanema, et nende esinemine veidi liigse närvilikkuse all kannatas. Ka on puudusena neil märkida, et joonistused küllalt sümmeetrilised ei tulnud, pannakse rõhku liialt mõnele väiksele detailile, mille all viguri üldpilt kannatab. Tehniline lahendus oli rahuldav. Konkurents oli iseenesest tugev, eriti Reederi ja Grünreichi vahel. Koolisõidus oli isegi Grünreichil Eesti meistri üle väike paremus, mille see vabasõiduga tasus. Hiiopil ebaõnnestus üks koolisõidu number. Vabasõit oli meestel liiga naiselik ja magus, ka monotoonne, tahaks rohkem näha julgust ja mehisust. Hiiopi kava oli mitmekesisem ja raskem, kuid raskuse tõttu ei tulnud see küllalt puhtalt välja. 2. klassi vabasõidus oli enam hoogu ja mehisust.

Kui meeste iluuisutamises edu ja tugevat edasipüüdu võib märkida, ei saa seda meie nais- iluuisutajate juures konstateerida, need kipuvad vägisi üldisest tempost maha jääma.

Võistluste tehnilised tagajärjed olid:

1. klassi meestele: 1. Reeder, Tartu Kalev, 5 p., 332,5 s.; 2. Grünreich, Kalev, 5 p., 324,5 s.; 3. Hiiop, Kalev, 8 p., 293,8 s.
2. klassi meestele: 1. Arras, Kalev, 6 p., 79,5 s.; 2. Bysa, Kalev, 7 p., 84,5 s.; 3. Mikkov, Kalev, 8 p., 62 s.

1. klassi naistele: 1. pr. Martna, Tartu Ülev, 3 p., 107,5 s.; 2. prl. Stamm, Kalev, 6 p., 95,5 s.
2. klassi naistele: prl. Möttus, Tartu Kalev, 68 s.

Paarisjooksus: 1. pr. Leonova—Hiiop, Kalev, 121,5 s.; 2. prl. Möttus—Tomasson, Tartu Kalev, 78,6 s.

Peale võistlust järgnes seltsimajas ühine lõunasöök, kus hra minister lähemalt võistluste saavutusi karakteriseeris ja näpunäiteid jagas.

Soovitav oleks edaspidi iluuisutamise võistlustel koolisõitu vabasõidust lahus korraldada, kuna mõlema jälgimine korruga publikule liiga väsitavaks muutub.

— Ungari rahvusmeeskond on 23 aasta jooksul 114 mängu pidanud. Nendest on ta 60 võitnud, 31 kaotanud ja 23 viiki mänginud. Kõige rohkem mängu on ta oma vana „vaenlase“ Austria vastu pidanud, nimelt 57. Kõige rohkem internatsionaal on olnud Imre Schlosser, kes praegu Viini W. A. C.-s mängib. Ta on nimelt 65 korda Ungari eest startinud. Tema järgmine on V. Kertesz 47, dr. Borbas 42, Vogel I 38 ja Blum 37 korda Ungari värve kaitsnud.

— Sigmund Ruud hüppas Flubergis, Norras, 70,5 meetrit, mis uus suursaavutus sel alal. Tullin Thams hüppas 70 mtr. ja mitmed teised üle 60 mtr.

— Ville Ritola jooksis 5000 yardi 13,32,0, mis 1 sekund alla endist ilmarekordist. Tagajärg vastab umbes 14.50 — 14.55-le 5000 mtr-is.

Kuidas ma ümber maailma sprintisin.

Reisimärkused ligi aasta kestnud spordimatkast ja lühidamaajooksust teoorias ja praktikas.

Charles Paddock.

IV.

Vägevad soomlased.

Nurmi jookseb sellepärast, et ta armastab jooksta. Tal on kohane kehaehitus ja jooksuinstinkt. Ta on arendanud ka oma looduslikud eeltingimused niisuguse tasapinnani, mida ei ole enne teda tuntud. Ta treenerib üksinda. Ta elab kehvalt ja mõtleb palju jooksu üle. Treenerides olümpiaadi vastu, riietus ta soojalt, mis kutsus esile tugeva higistuse. Seetõttu suutis ta ka vastu panna kuumusele Pariisis ja tuli värskest finishi, kuna teised jooksjad kokku varisesid.

Nurmil ei ole ühtki tõsist konkurenti. Wide ja Ritola võivad lüüa tema aegu, kuid mitte teda ennast. Euroopas on keskmajaajooksjaid, kes võiksid Nurmit võita lühematel maadel, kuid mitte Nurmi erimaadel. Neis seisab ta väljaspool konkurentsi.

Nii on näit. shveitslane Paul Martin, keda hüütakse „Euroopa Sheppardiks“. Ta on peen jooksja. Kuid tal ei ole palju aega treeninguks, sest ta on arstiteaduse üliõpilane Lausanne'i ülikoolis. Ta on võitnud paljuid 400 ja 800 mtr. jookse ja võiks õnnestunult esineda ka Ameerikas. Kuid ta ei ole kaugeltki Nurmi. Veel on Euroopas Paulen (Holland), Peltzer (Saksa), Engdahl (Rootsi) ja Lowe (Inglise), igauks oma erilise jooksuviisi ja treeningumetoodiga. Ükski neist ei ole siiski nii süvenenud oma jooksu kui Nurmi ja ei ole seetõttu ka nii väljapaistvaid võite saavutanud.

Mõeldes Nurmi peale, tuleb mul meele ka prantslane Guillemot, keda ma esmakordselt nägin 1919. aastal. Prantsuse spordiliit korraldas murdmaajooksu esivõistluse, et välja valida oma esitajaid Antverpeni olümpiaadile. Kui jooksjad asusid starti Bois de Boulogne'i metsas, oli suurimaks favoriidiks Vermeulen. Ta oli olnud meister rohkeid kordi ja ei olnud leidunud meest, kes oleks suutnud teda võita. Just enne starti nägin ma lähenevat gruppi nokastanud noormehi. Nad olid veetnud öö Montmartre'is, ja mõned neist

olid päris pehmed. Üks neist pidi jooksis startima. Talle visati kätte kingad, piksid ja särk. Ta asus starti pealtvaatajate imestanud ja põlglike pilkude all.

Umbes tunni aja pärast teatati esimese jooksja lähenemist. Kõik uskusid selle olevat suurjooksja Vermeuleni. Kui suur oli aga kõigi imestus kui esimesena tuli päralt Montmartre'ist tulnud noormees. Keegi ei suutnud omale ette kujutada, kuidas ta oli Vermeuleni mõõda pääsnud.

See noormees oli Joseph Guillemot. Sellest päevast tõusis ta prantslaste lemmikuks ja pooljumalaks. Ta algas treeningut. Ta suur looduslik and ja „fighting spirit“ viisid ta peagi meistriks ja võidule ka Nurmi üle Pariisi olümpiaadil.

Guillemot löi Nurmit 5000 mtr-is. Ringi järel rippus ta Nurmi kannul, nagu aasta varem Vermeuleni järel, ja kui aeg tuli spurtimiseks, pani Guillemot välja niisuguse kiiruse, millele Nurmi ei suutnud vastata.

Möödusid kolm aastat. Ma olin jälle samal platsil, kus ma esmakordselt nägin Guillemot startivat murdmaa esivõistluseks. Nüüd tehti seda esitajate väljavaliuks Pariisi olümpiaadile. Seekord oli Guillemot favoriit. Ta oli elanud ikka oma lõbusat elu ja startis sama muretult kui neli aastat tagasi.

Teatati esimese jooksja päralejõudmisest, kuid see ei olnud Guillemot, keda ootasid pealtvaatajad. Tuli üks jooksja teise järel pikas reas, ja kui viimaks Guillemot päralt jõudis, oli juba 44 jooksjat finishist läbi käinud. Guillemot oli täielikult otsas ja kukkus minestanud maha.

Nii juhtus, et Guillemot pidi aasta pärast käima arstilt arstile ja imestas, et Nurmi, keda ta oli võitnud 4 aastat tagasi, sammus ühelt võidult teisele. Kuid Guillemot on prantslane. Ta ei kaotanud pead ja mõistis viimaks Nurmi saladuse. Kuigi ta enam ei pääsnud olümpia laagrisse, jatkas ta treeningut ja võistlust ja lubas maailmale näidata, et ta veel Nurmile väri- list konkurentsi suudab pakkuda.

10.000 mtr.: 1. Ibens 19.49,2; 2. Kreutzberg 19.51,7; 3. Mitt 21.05,7; 4. Petersons.

Üldiseks võitjaks tuli Ibens 8 punktiga, 2. Mitt 9 punkti, 3. Kreutzberg 11 punkti.

Rakvere Kalevi suusavõistlused.

Rakvere Kalevi korraldusel peeti 14. veebruaril omavahelisi suusavõistlusi, millest osa võtsid 11 võistlejat. Jooksurada ei olnud küllalt hea ja lumi oli ka liiga pehme, mille tõttu kepid sügavale lumme vajusid. Tagajärjed olid järgmised:

1000 mtr. noortele: 1. Raam 5.33,0; 2. Veinberg 5.41,0; 3. Talbach II 6.14,0.

2000 mtr.: 1. Kuulbas 9.15,0; 2. Briesemeister 10.11,0, 3. Talbach I 11.34,0.

5000 mtr.: 1. Briesemeister 28.25,0; 2. Kuulbas 30.36,0, 3. Talbach I 32.17,0.

— Prantsuse „rugbykannibal“. Ühel rugby-matshil „Pretceille“ ja Prantsuse sõjaväe meistri „Association Sportive des Transports“ vahel sattusid kaks vastast sõnavahetusse, mis lõpuks lööminguks arenes. Ägedas riis hammustas sõjaväelane oma vastasel peaaegu nina otsast. Igatahes pidi nina pärast 2 korda õmmeldama.

— 3.100 doll. ja prii ülespidamise sai Tshechi amatöör rahvusmeeskond maavõistlusest Portugalis, kus ta 1:1 mängis.

Rahvusvahelised kiirusutamise võistlused

korraldas laupäeval ja pühapäeval Tartu Kalevi paremate Läti uisutajate Ibensi (Sports, Riga) ja Petersonsi (RFK) osavõttel.

Võistlustel tuli oodatavaks võitjaks Ibens, kes sedasama oma eelmistel külaskäikudel Tartus teinud, kuid võistluste üllatusmees oli Joh. Kreutzberg, Tartu Kalev, kes oma saavutustega kindla tõenduse andis, et meil Burmeistrile lisaks on teine rahvusvahelise mõõduni ulatav uisumees tõusmas. See on alati hea uisutaja tunnus, kui pikem maa hästi läheb, nobedus ja lühidamaa jooksu kogemused omandatakse aja jooksul.

Mitt on nähtavasti oskamatult oma jõuga treeningul ümber käinud ja esines võistlustel alavormis.

Võistluste saavutused olid:

500 mtr.: 1. Petersons (RFK) 52,7; 2. Mitt (Ak. sp. kl.) 53,0; 3. Ibens (Sports) 53,4; 4. Martin (Tartu Kalev) 53,8; 5. J. Kreutzberg (Tartu Kalev) 54,0.

1500 mtr.: 1. Ibens 2.43,4; 2. Mitt 2.44,5; 3. Petersons 2.47,5; 4. Kreutzberg 2.48,3.

5000 mtr.: 1. Kreutzberg 9.50,2; 2. Mitt 10.02,9; 3. Ibens 10.03,2; 4. Martin 10.19,1; 5. Petersons 10.23,8.

Jack Dempsey

Poksimeistri elulugu

W. B. Seabrook

14

Kui Teie oleksite minu võitlust Jess Willardiga näinud, tuleks Teil meele, et esimene tõsine hoop, mille ma talle andsin, tema kehale sattus just veidi allapoole südant. Ma ei tea, kas panid seda asjatundjad tähele, kuid mina tean seda ja tundsin, et ma

viimase jõu sellesse ainsasse hoopi panin.

Teadagi oleksin ma võinud seda lööki veel paar korda korrata, kuid mitte enam kõvemini.

Ja mis juhtus? Iga minusuurune ja -raskune mees oleks sellest löögist otse teed kokku varisenud. Kuid Willard ei mõelnudki seda. Ta ainult lasi nurru enesele habemesse ja püsis tugevalt jalgadel, vähematki tasakaalu kaotamata.

Teistkordselt aga, kui mu käsi jälle lööki sinnasamasse kordas, tundsin ma midagi. Mu mõttes kerkis vaimusilma ette niisugune tunne, mida puurauja kirve viibutamisel instinktiivselt tunneb,

kui puu hakkab järgmisel minutil ümber vajuma!

See ei ole mingi värin ja ma ei tea üldse, mis tunne see on. Kuid mees, kes kunagi suuri puid on raiunud, teab seda tunnet.

Sagedasti on minu käest küsitud, mida mõtleb inimene võitluses, mida mõtlen mina, kui ma ringis seisan.

Ma olen selles veendumuses, et inimene niisugusel momendil üldse ei mõtle. Usaldatakse ennast ainult instinktidele, ja kui midagi peast läbi vilksatab mul, siis on see kas niisugune puuraiumise tunne või veel midagi narrimat.

Kui ma midagi veel mõtlesin, siis oli see järgmisel minutil: Nüüd on poiss mul peos,

nüüd löön ma ta maha!

Kuid nagu öeldud mõtlesin ma seda vähem, kui tundsin välgukiirelt. Ja see tunne andis mulle usku enesesse, mis mul otsustaval momendil oli tähtis.

Meie oleme aga kõneaines oma algteemist liiga kaugele läinud, nimelt minu perekonnaelust ja lapsepõlvest. Kuid kui ma nüüd olen jutuga nii kaugele jõudnud, siis jutustan ma Teile veel heameelega midagi. Teie ise olete mitmekordselt minult küsinud, mille peale ma ringis mõtlen. Ma ei ole suutnud Teile kunaski rahuldavalt selle peale vastata, kuna seda õieti raske on meele tuletada. Teie küsisite näituseks, mis ma tundsin ja mida ma mõtlesin kui Carpentier selle kuulsa löögi Jersey Citys mulle löua pihta virutas.

Ma tean, et see, mis ma Teile seni jutustasin, liiga labane on, ma püüan nüüd nii kirjeldada, et ka psüholoogid oma osa saaksid.

Teie mäletate vist, et Carpentier ja Descamps kuni viimase minutini oma treeningutööd saladuse katte all tegid. Teie mäletate ka, et sel ajal kogu maailm kinnitas, Carpentier olevat kiire kui välg, temal olevat paar niisuguste trikkidega

knock-out-lööki, milliseid kunaski veel Ameerika ringis ei ole nähtud. Lühidalt, tema manager ja ta ise toimisid nii, nagu oleks neil mingi nõidusega treeningul tegemist. Kearns ja mina ei läinud muidugi sellele muinasjutu liimile, kuna üldse on poksis rumalus trikkidest rääkida. Kuid olgu kuidas on, niisugused asjad avaldavad hingele ikka teatud mõju. Seda teadsin aga ma kindlasti, et

Carpentier väle kui välgunool

oli. Ma võisin omale seega hästi ette kujutada, et Carpentier oma paar „imelööki“ mulle võib soodsal juhusel kinkida. Ülimal määral olin ma huvitatud sellest, mis siis sünnib, kui Carpentier oma tugevama ja parema hoobi suudab mulle tarvilisse kohta juhtida. Ma olin temast kehaehituse ja kaalu poolest üle, kuigi mitte sedavõrd, kui minu vastu on mitmed teised poksijad ülekaalus olnud. Ma teadsin seega, et mul oma füüsilise üleolekuga suuremalt arvestada ei tule.

Ühelegi hingele ei ole ma selle üle sõnakestki lausunud, isegi Kearnsile mitte. Kui võitlus Carpentier'ga juba kolmkümmend sekundi käinud oli, sain ma juba aru, et see mees tõeliselt kiire ja suurepärase poksija on. Ma usun Teile teate, et mees ei saa korraga oma tugevaimat hoopi anda ja samaaegselt ennast täielikult kaitsta.

Järgmise viiekümne sekundiga

oli mul selge, et ma poksimatshi Carpentier'ga väljapidada ei suuda. Ma tahtsin väljendada, et ma pidin teda löökide jõus üle trumpama, see tähendab, et ma pidin samaaegselt tema löökide jõu täielikult seedima. Kuid millisena tundub tema viimane jõud? Selles on nimelt punkt, millest ma Teile tahtsin jutustada, olgugi, et ma kardan seda küllalt mitte selgelt väljendada võivat.

Ma tahtsin tundma õppida tema täit tugevust!

See ei tähenda, et ma ennast temale ise paljastada tahtsin. Ei, ei, nii ei olnud see mitte. Küll teadsin ma aga kindlasti, et ma ta kuulsa löögi eest ei pääse. Ma soovisin siis, et see kiiremini tuleks, et ma teadnud oleks, mis lõpuks sellest saab ja mida oodata tuleb, kui teine sarnane löök tabaks... Siis viimaks tuli see, bumm, otse lõuale! Oo, ma ei ütle Teile, et see löök mind ei oleks vigastanud, ta tegi põrgulikult haiget, ja umbes ühe sekundi tantsisid mu silmade ees sädemed.

Kuid järgmisel sekundil nägin ma juba jälle selgelt, ja ma teadsin, kõik on all right. Ma teadsin, et ma olin ta tugevaima hoobi kannatanud. See oli hea, kuid temast ei jatkunud minule tarbeks. Ja kui Carpentier oma viimase hoobi viimase jõuga oli annud, siis jäin ma täielikult rahuliseks!

XI.

Poksivatest naistest.

Täna hommikul jutustas mulle Jack Dempsey naispoksivõitlustest tema peatuse puhul

Berliinis.

See viis teda teemile, oma elamusi May Devereaux'ga, kauni näitetantsijana, kes samaaegselt hea poksija, kirjeldama hakata.

„Kuulge Bill,“ algas ta, „parim naispoksija, keda ma olen elus näinud — paremat ei saa vist kunaski olema — ei ole Berliinis, ei, ta on siinsamas meie juures New Yorgis. See on May Devereaux, veetlev tantsijanna. Ma ei soovi teda näha poksiringis esinemas, kuna ma arvamisel olen, et poks ei ole mingi mäng tüdrukutele. Kui ta aga poksiringi astuks, siis oleks vist enam kui üks sulgkaalumees, kelle ta määrustepäraselt pikali sirutaks.

Temast võiks tõepoolest midagi saada. Tal oli sama treener mis minulgi. Tema õige nimi oli May O'Hare. Ta oli Eddie O'Hare'i õde, kes kuni surmani oli minu sparringpartner. Eddie O'Hare aitas mul võitluse vastu Willardiga treenerida, tema oli ka minuga Atlantic Citys, et mind võitluse vastu Carpentier'ga vormi viia. Ühel päeval tõi ta enesega kaasa oma õe May ja ema minu treeningukorterisse; neil oli soov minuga tutvuneda.

May meeldis mulle esimesest simapilgust ja ma austan teda tänapäevani. Meie saime peatselt sõpradeks ja ta hakkas ühes emaga sagedasti mu treeningukorteris käima.

Ühel pealelõunal ütles Eddie mulle: Jack, oled Sa kunagi tüdrukut poksikinnastes näinud? Ma naersin ja vastasin: Ei, ma ei soovi ka seda kunaski näha. Lökkidekrussimine sobib naisele paremini. Eddie arvas: May tahab poksi täielikult ära õppida. Ma olen temale kodus paar õppetundi annud, ja ma pean ütleva, ta edeneb toredalt. Eriti vaimustav on ta jalatöö.

Ma mõtlesin: Kui juhused niisugune on, võin ma ju kaeda, mida naine suudab poksisis valmis meisterdada. Meie leppisime siis kokku, ja peale May, tema ema, Eddie, Kearnsi ja minu ei pidanud asja juures kedagi olema.

Ta kandis lühidat spordikuube. selle peal sviitrit, jalas tenniskingi ja käes poksikindaid. Tont võtaks,

selles kostüümis nägi ta magus välja!

Eddie algas temaga poksi. Enne kui see lahti läks, tegi ta paar tantsusammu, mõned varjupoksi liigutused ja hõõrus oma kingataldu. Siis läks ta oma nurka tagasi ja jäi määrustekohaselt signaali ootama.

Nüüd löi Kearns gongi, ja kui maruhoog tormas väike oma venna kallale. Uskuge, vend oli talle pea kõik poksikunsti

(Järg 6. leheküljel.)

Poksimeistri elulugu.

(5. lehekülje järg.)

võtted õpetanud, mis mullegi! Ta oskas kumardada, põigelda, oskas anda haake ja clinchida, ja ta uppercut maandus täpselt kui õigel poksijal. Tegelikult andis ta mõned toredad löögid Eddiele kehasse, millele muidugi see ei vastanud, vaid ainult kerge plaksu põsele andis. See pealtvaatamine tegi määratult nalja. Selles tüdrukus oli tuld, kiirust, kõik mis poksija vajab. Niisuguselt õrnalt olevuselt ei oleks ma elus seda uskunud. Kuna ta aga hea tantsijanna oli, pidi ta hästi treeneeritud olema, ja ei olnud sugugi nii pehme, nagu ta välja nägi.

Ma küsisin, milleks ta tegelikult poksi on õppinud. Ta vastas, et peajasjalikult naljaks, kuid ka selleks, et poks kena kehaharjutus olla. Noh, ja Teie teate ju Broadwayd. Ei ole vahel üleliigne mõnele poisile, kes daami haavab, rusikaga lõua pihta virutada. Kuid kuidas on teiste naistega? — Ta naeratas valjult: Loomulikult ei löö ma kunaski teist naisterahvast, kuid kui just keegi mul juustest kinni haarab, siis võiksin ma vast ennast ka unustada.

Noh ja kuulge, Bill, paari kuu pärast juhtus koomilise lugu, mis ma iialgi kuulnud olen. Jack Kearns oli selle tunnistaja. Teie teate ju Fifty-Fifty-Club'i. Mugav tantsulokaal, kus kaunimad tantsgirl'id, elegantsemad näitlejannad, mees- ja naiseltskonnalõvid kirjutas segus koos käivad. Ühel öhtul tantsis siis May O'Hare või

May Devereaux Kearnsiga selles klubis. Seal oli veel kaks teist tantsgirl'i,

Pear Germond ja Jessie Reed,

kel mingi vana viha May vastu. Kui ta Jackiga nende kahe lauast mööda tantsis, ütles Jessie valju häälega Pearlile: Vaat see on tüdruk, keda ma sallida ei või! — May katkestas kohe tantsu, läks nende juure ja ütles pool põlgavalt, pool pilgates: Mul on väga kahju, et ma Teie lugu pidamist, mu daamid, võita ei suuda. Selle ütlemise mõju ei jäänud tulemata. Mõlemad tüdrukud vihastasid. Jessie Reed hüppas ta kallale, kargas ta juukstesse kinni ja hakkas neid tirima.

May on piltilus tüdruk, ja ka teised olid kõigiti kenad lapsed. Kuid Teie teate isegi, kuidas naised on, kui temperament neil üle käte läheb. Lühidalt, May oli armamisel, et nüüd on õige aeg vennalt omandatud oskust kasutada.

Ta pidas poksi paremaks kriipimisest, juukstetirimisest!

Võis ainult näha, kuidas ta kumardas ja Jessie pealetormamisel parema haagi lendu lasi. Lööb tabas Jessiet otse lõuale ja inglid ei viivitanud sellele oma laulu ette kändmast. See ei olnud halb üllatus kogu seltskonnale. Poksimatsh naiste omavahe-liste küsimuste õiendamiseks oli

uudis Broadwayl!

(Järgneb.)

Burmeister Soomes.

Eesti kiiruisutamise meister Chr. Burmeister võistles laupäeval ja pühapäeval Helsingis rahvusvahelistel kiiruisutamise võistlustel, milles tal väljaspool võistlust tuli esinena, kuna Eesti rahvusvahelises uisuliidus liikmena ei seisa. See tegi võistlemise Burmeisterile raskeks, sest et tal üksinda tuli kõigis maades jooksta. Eriti halvavalt mõjus see tagajärgede peale pikemates maades. Burmeister tuli sellegipärast kokkuvõttes neljandaks, näidates eri maadel järgmisi tagajärgi: 500 mtr. — 49,3 (1. koht), 1500 mtr. — 2,37,7 (4. koht), 5000 mtr. — 9,43,0 (6. koht), 10.000 mtr. — 19,38,6 (6. koht).

Juhtumine Burmeisteriga peaks meie liitustid kiirustama astumist tarvilistesse rahvusvaheliste liitudesse, et mitte isoleeritud seisukohale jääda ja rahvusvahelist läbikäimist oma sportlastele takistada.

Peale võistlusi korraldas uisuklubi õhtusöögi, millest ka Läti saadik ja Eesti konsul osa võtsid. Klubi juhatus toonitas, et ta sooviks Eestiga talispordi alal lähemat ühendust pidada ja kavatseb tuleval talvel tugeva uisutajate meeskonna Eestisse propageerida turneele saata.

Eesti esivõistlused jääpallis.

Tallinna Kalev B. kl. meister.

28. veebruaril kohtasid Spordi väljal jääpallis esivõistluse tsükli lõpuvõistluses Tallinna ja Tartu Kalev. Kohe algusest peale võtab Tallinna Kalev kiire tempo ja viib mängu tartlaste värava alla, kuhu ta peaaegu terve võistluse kestvuseks jääb, vast mahaarvatud üksikud tartlaste läbimurded. Tallinna Kalev näitas seekord head mängu, eriti edurivi keskkolmik, kelle teeneks löödud väravate arvu rohkus tuleb panna. Silmapaistvalt töötasid Kipp ja Jöers II, kuna Seegner liialt dribeldada armastas. Tartlastel olid head mõlemad kaitsjad ja edurivis tiivad, kuna keskkolmik liialt saamatu oli. Paar kolm kindlat väravat jäid keskkolmiku saamatuse läbi tulemata. Külaliste oli liivuli võõras, sest tartlastel ei ole harjunud sarnasel suurel väljal võistlema, mis ka tuntavalt edu takistas. Võistlus lõppes Tallinna Kalevi võiduga 11:2 (8:2). Vahekohtunik H. Paal (Sport) täpne.

Tartu Kalevi ja Akadeemilise spordiklubi teistkordne kohtamine jäi viimase äräütlemisel pidamata, millega Tartu Kalev võistluseteta finaali oli tulnud.

Prantsuse tennis on maailma parim.

Ameeriklased ja prantslased on viimasel ajal olnud suurimad rivaalid rahvusvahelises tennisilmas, olgu see siis olümpiaadil, Davis cupil või mujal. Pinevaks sündmuseks viimati oli Cannes korraldatud turniir, kus vana ja uue ilma naiskuulsused Suzanne Lenglen ja Helen Wills esmaskordselt kohtasid.

Kuigi turniir oli kogunud 58 paremat naismängijat, löid mõlemad favoriidid oma vastaseid eelvõistlustel ikka 6:0 ja 6:0. Poolfinaalis löi Wills oma Pariisi vastast Vlasto't 6:1, 6:4. Finaali kujunes suursündmuseks, „aastasaja matshiks“, nagu seda mitmed lehed on nimetanud ja võrrelnud Dempsey-Carpentier suurmatsihiga 1921. aastal. „Nüüd on Prantsusmaa saavutunud revanši Ameerikalt“, ütlesid paljud, kui teatavaks sai Lengleni võit Willsi üle. Matsh ise oli kogunud 2000 pealtvaatajat ja oli pinev. Ameeriklanna hakkas alguses vedama oma jõuliste servidega ja jõudis kuni 3:1-ni esimeses setis. Siis hakkas Lenglen initsiatiivi omale riisuma salvatate drive'idega ja võitis kergelt 5 game'i järjest. 6:3 lõppes seega esimene sett. Ameeriklanna näis raugevat esimese seti lõpul, kuid kogus ennast jälle teisel ja pääsis jällegi juhtumisele 3:1. Siis viis Lenglen mängu 5:5 peale, siis 6:5 ja kuni match ballini. Selle löi ta drive'iga välja nurka, selle luges kohtunik õigeks ja tunnistas mängu juba lõppenuks. Osa ajakirjanikke telegrafeeriski tagajärjena 6:3, 7:5.

Järgnes dramaatiline moment. Liinikohtunik tuli protesteerima ja mängu otsustati jätkata. Willsil õnnestus nüüd võita mõningad pallid ja seis 6:6 peale viia. Kuid Lenglen pani oma viimase välja ja võitis 2 game'i ülekaalukalt. 6:3, 8:6 jäi Lengleni triumfi tunnuseks.

Ameerika esivõistlustest kinnistel väljadel võtsid osa prantslased Lacoste, Borotra ja Brugnon, kes seal määratumat edu saavutasid. Kõik võitmatud Ameerika tennisikuulsused ja maailma tennisispordi korifeed said üksteise järel prantslaste käest lüüa. Nii löi eelvõistlustel Lacoste Pariisi olümpiavõitjat Vincent Richardsi 6:4, 6:2 ja Borotra võitmatut William Tildeni 13:11 ja 6:3. Poolfinaalis võidab Borotra Brugnoni 6:1, 4:6, 6:4 ja Lacoste Van Rysi 6:2, 6:1. Lõpumäng peeti seega Borotra — Lacoste'i vahel ja andis viimasele võidu 15:13, 6:3, 2:6, 6:3.

Kaksikmängus said siiski Borotra — Lacoste Andersen — Tildeni käest 2:6, 1:6 lüüa. Kaksikmängu meistriks tulid Tilden — Anderson, lüües Richards — Hunteri 3:6, 6:3, 6:4, 3:6 ja 12:10.

Pêle-Mêle.

Harry Greb,

keskkaalu ilmameister poksis, Ameerika. Rahvuse poolest iirlane. Sündinud 1894. aastal. Pidanud üldse 224 matshi, neist võitnud 44 k. o., ise kaotanud k. o. 1 võistluse, punktidega võitnud 131 matshi. On üks parimatest ja tehniliselt täiuslikumatest maailma poksijatest.

Sportlaste sünnipäevad.

1. märtsil:	Artur Puna, Floora	20 a.
2.	Arnold Veiss, Kalev	27 „
	August Jänes, Tartu Kalev	21 „
3.	Friedrich Kiilberg, Tall. Võitl.	22 „
	Viktor Janson, Nõmme Kalju	22 „
4.	Theodor Leies, Rakv. Kalev	26 „
	Aleksander Raig, Tartu Kalev	27 „
5.	Osvald Anton, Tartu Kalev	22 „
	Peeter Püss, Kalev	22 „
6.	Voldemar Eigi, Kalev	22 „
	Heinrich Meister, Rakv. Kalev	24 „
	Richard Karro, Narva Võitleja	21 „
7.	Meinh, Brandt, Pärnu Tervis	20 „
	Hermann Reimann, T. Kalev	20 „
	Gustav Stolzen, Kalev	23 „
	Karl Kips, Narva t. ja h. klubi	22 „
8.	Villem Tamai, Vädra Tervis	34 „
	Herbert Kipp, Kalevipoeg	23 „
9.	Ferdinand Laurberg, Sport	22 „
10.	Bernhard Abrams, Kalev	35 „
	Eduard Jürisson, Vädra Tervis	20 „

Sergei Linn,

mitmekülgne Eesti sportlane, kes Brasiiliasse rändas, olevat seal tsirkuse artistiks hakanud. Linn oli juba kodumaalgi kaassportlaste hulgas tuseda vigurimehena tuntud, kes kõiksugu taskukunsti imetegusi tegi. Linn olevat Brasiilias enesele abileks dresseerinud ka väikse jalgpallimehe Löune, kes kusagile sohu või rappa olevat tööle sattunud.

Artur Välly,

Kalevipoja back, õpib praegu Viinis kaubandus-üliskoolis (Hochschule für Welthandel) ja hakkab edaspidi E. Spordilehte järjekindlalt Viini spordilust informeerima.

Sügisel kodumaalt lahkudes õppis V. esmalt 4 kuud Praaga üliskoolis, mis aja jooksul ta ka sealse amatöörklubi „Sturm“i esimeses meeskonnas mängis. Viinis ei ole Välly veel kusagile meeskonda astunud.

E. Spordilehe toimetajale saadetud isiklises kirjas kirjutab ta muu seas:

Praagast Viini asudes sain ma sarnase mulje, et tshehid paremini jalgpalli mängivad kui austrelased. Selles saab vist veenduda 15. märtsil Hohe Wartel, mil seal maavõistlus Austria-Sloveenia-Slovakkia vahel peetakse. Püüan sellest Eesti jalgpallimeestele väikse ülevaate saata.

Nagu ma ajalehtedest lugesin, tahab Viini Slovan Tallinna mängima tulla. Kui ta täies koosseisus esineb, saavad tallinnased ilusat jalgpalli näha. Eriti head on selles meeskonnas: tsentralhalf Baarja, ajajad Eckl, Beybl, Zdarsky, Hanel, Buresch. Reservidega mängides kaotab Slovani mängu oma viljakuse.

Kui Tallinnas tõesti ilusat jalgpalli näha tahetakse, siis kutsutagu Praaga DFC külla. Ta on koosseisult päris internatsionaalne meeskond. Temas mängivad 2 inglasi, 3 ungarlast, 3 tšehi ja 3 sakslast.

